

ALSÓVÁROS

nem a zadraveczek és nagyivánok fészke többé

Az alsóvárosi határ a mélyszántást végző traktorok berregésétől hangos. A Párt szavára megmozdult Alsóváros dolgozó parasztsága és harcban áll a mélyszántás időbeni elvégzéséért. Az éjjel-nappal eső traktorok mély, egyenes barázdákat húznak a fekete földben. A már korábban elvetett gabonafélések szépen zöldülnek és megerősödni várják a téli hótakarót. A véget is időben végezték el, mert megtanulták az elmúlt évek tapasztalataiból, hogy érdemes a Párt szavára hallgatni. Alsóváros dolgozó parasztjai egyre jobban megszeretik a Pártot, megfogadják tanácsát és követik útmutatásait. Az Állandóan erősödő két pártszervezet új életet, fiatalos lendületet vett Alsóvárosra. A régi fásult — a reakció szavaira hallgató — Alsóváros helyett ma mindinkább látképe városrész látképe. Olyan városrész, amely él és amelyben alkotnak, tanulnak, fejlődnek, s ma már a világosság útját járják az emberek. Az utóbbi időben nagyot fejlődött a mozgalmi élet is.

Az Alsóváros I.

pártszervezetében taggyűlés van. Dolgozó nők és férfiak figyelmesen hallgadják Török Mária párttitkár elvtársnő beszámolóját. A békéről, a béke megvédéséről beszél. A beszéd végén többen hozzászólnak, aztán a következő napirendi pontban Fehér Józsefné az életét meséli.

Lassan, alaposan gondolja át és mondja ki a szavakat.

— Az én életem is ugyanolyan szomorú és keserves volt, mint a többi dolgozó társaimé a muliban. És Fehér Józsefné arra az időre gondol vissza, amikor még Alsóvárosban is a reakciók székeltőlől zsákmányolták ki a dolgozókat. Alsóváros a reakciónak különösen kedves helye volt. A Földműves-utcai volt Vőnéki-féle vendéglőből indult el 1919 augusztusában Horthy és aljas fehér terrorista csapata. Itt mondott beszédet uezdóczy Zadravecz István, a hírhedt ferencrendi tábori püspök, a nép árulója. Sőt a véresszájú, munkásnyúzó Faludi-malmosok is. Alsóvárosban vertek tanúját és uszították a dolgozókat a háborúra, a Szovjetunió ellen.

— Látnom, hogy a Párt milyen bölcsen irányítja bennünket — folytatta életrajzát Fehér Józsefné.

— Megváltozott az életem

és érzem, hogy a Párt mindazt, miértünk teszi, harcol felemelkedésünkért. Ezért szeretnék belépni én is a munkásosztály élcsapatába és tagjelöltként válllva dolgozni a többi jó elvtársakkal.

Ünnepélyes a taggyűlés hangulata, amikor Fehér Józsefné felveszik tagjelöltnek, de éppen olyan nagy pillanat az is, amikor Illés Máriát tagnak nyilvánítták. Tagjelöltként is állandóan kivette részét a pártmun-

kából és munkájával mutatta meg. Méltó a párttagságra, mert ő is — mint Gárgány Vince elvtárs és a többi jó népművelők — becsületesen és öntudatosan hajtotta végre mindazokat a feladatokat, amellyel a Párt megbízta.

Új élet képe

fogad másutt is Alsóvárosban. A Szent Ferenc-utca 5. szám alatti MNDSz helyiségből vidáman indulnak ki az MNDSz tagjai az alsóvárosi dolgozó családokhoz, hogy megmagyarázzák nekik a mélyszántás jelentőségét, a termelési szerződés előnyeit és a terménybeadás becsületes teljesítésének szükségességét.

A kultúrcsoport tagjai: Kiss Szilveszterné, Kaufmann Béláné, Kovács Lajosné, Földi Mihályné, Pegyő Károlyné, Bánfi Mihályné, Vastag Árpádné, Zódi Mihályné és a többiek színdarabokat, szavakat, énekszámokat tanulnak, hogy ezekkel is hozzájáruljanak az alsóvárosi dolgozók politikai és kulturális fejlődéséhez.

A dolgozó parasztság

legjobbjai hallgattak a Párt szavára s nem is bánták meg. Termelőcsoportot alakítottak, hogy boldogabb tegyék életüket.

Az „Új élet” termelőcsoportban most serényen folyik a munka. A csoport tagjai a szőőttakarással foglalkoznak. Két hónappal ezelőtt alakították meg a csoportot, de máris szép eredményeket értek el. Huszonnégy — nagyszerű tervekkel teli — lekes tagja van a csoportnak, de mind több érdeklődő fordul feléjük.

— A mélyszántást már napokkal ezelőtt befejeztük — újságolja boldogan Savanya Miklós csoportelnök. — Most már erre sincs gondunk. Megtanultuk a magunk példáján, hogy érdemes a Pártba hallgatni és a munkát a Párt felhívására időben elvégezni. Nem hallgatunk már a klerikális reakciónak, meg a kulák-ságra, azok a mi ellenségeink. A Párt, minket pártunkjólétét megintott világosan látni és ma már megtudjuk különböztetni, hogy kik a barátaink és kik az ellenségeink.

A fiataloknak

is a Párt mutatott utat. Rákosi elvtárs beszéde után a DISz-szervezet fiataljai megajvították munkájukat: A Párt irányításával fokozottabban kapcsolódnak bele a népművelő munkába. A Párttól kapott feladatok elvégzése mellett hozzáálltak, hogy minél több dolgozó parasztfiatal tömörítsenek a DISz-be.

Alsóváros megváltozott. Alsóváros már nem a régi, nem a reakció fészke. A volt Vőnéki-féle vendéglőt a földművesvölgéket vette át. Itt 1947-ben meg az amerikai imperialisták székeltőlőjének, a Sulyok-pártnak egyik fő képviselője, Nagyiván János tartotta hírhedt beszédét és lázított a Szovjetunió, a népi demokráciák országai és a hároméves terv ellen. A vendéglő nagytermében most az MSZT rendez vetített képes előadásokat, vagy

az MNDSz kultúrcsoportja

szórakoztatja színes kultúrműsorral az alsóvárosi dolgozókat. Kezdetben csak 50—60 ember jött össze, néhány hónap alatt azonban a látogatók száma jelentősen emelkedett és ma már két-háromszáz ember is megnéz egy-egy előadást. Az épület fala sem a reakció cégre többé. A fal is új életet hirdet. „Korszerű megőrzésként a falon elhelyezett, szöveghetetlenül jelvényekkel díszített táblán.

Az alsóvárosi kultúrház sem a ferenc-rendi papok és az apácák, vagy a KALOT tagjaié már. A MÁV kultúrcsoportja rendez itt előadásokat, amelyeket Alsóváros dolgozó népe szorgalmasan látogat, ugyanúgy, mint az MSZT, vagy az MNDSz előadásait.

Alsóvárosi dolgozó népe

tanulni akar és a felszabadulás óta mind többen bizonyítják be, hogy szakítani akarnak egyszersmind a romboló múlttal. Állandó éberséggel kell azonban őrködni azon, hogy a kultúrisztései soha vissza ne jöjjenek. Munkával, tanúlással és a Párt által irányított fókuszó békeharccal szálljon szembe minden alsóvárosi dolgozó is az ellenséggel és kárlehetetlenül, végleg sörörje el Alsóváros életéből a zadraveczek és horthyk és a nagyivánok emlékét.

(kürti)

MÉG ELÉNKEN EMLÉKSZÜNK RÁ,

amikor a békekölcsönjegyzés előtti napokban a szegedi üzletek előtt tömött sorokban álltak az emberek. De arra is emlékszünk, hogy amikor a tények kézzelfoghatóan és megcáfolatlanul bebizonyították, hogy ezeket a sorbanállásokat nem az áruhiány, hanem az ellenség aknamunkája okozta — akkor igen sokan nagyon szégyeltek magukat, hogy ők is ott álltak a sorban, hogy ők is beleestek az ellenség „bűvös” uszályába. Bebizonyosodott, hogy áru volt elég, mert amikor az ellenséget lelepleztük és egypárra közülük a népi demokráciát lesújtott, megszűnt a sorbanállás és mindenki ki-elégítette nyugodtan, minden tumultus nélkül vásárlási szükségleteit. Mindenki láthatta, hogy a Dannerek és a hozzájuk hasonló parasztok szerették volna azt, hogy a becsületes dolgozók között is indokolatlan és alaptalan nyugtalanság kapjon lábra.

De nem egyszer tapasztaltuk — és most is ennek lehetünk szemtanúi —, hogy sokan vannak, akik nehezen tanulnak és hamar felejtnek. Ezt mutatják azok a jelenségek is, hogy itt-ott a szegedi üzletek előtt ismét kisebb-nagyobb sorbanállásokat tapasztalunk. Valószínű, sokan már elfelejtették, hogy másfél hónappal ezelőtt milyen felháborodottan szidták a rémhírtérjesztőket, hogyan szégyeltek magukat, amikor arról esett szó, hogy ők is ott állogáltak a sorban. Pedig azóta tapasztalhatták, hogy a közszükségleti cikkek kellő mértékben rendelkezésünkre állnak. Ha nem is olvasták a hivatalos statisztikákat; amelyek szerint tavaly novemberhez viszonyítva a húsfogyasztás 19 százalékkal; a baromfi-fogyasztás 23 százalékkal; a halfogyasztás 35 százalékkal emelkedett, kolbászból és egyéb töltött áruból pedig 29 százalékkal többet fogyasztunk, mint tavaly ilyenkor — ha belenéznek a saját fazekukba, láthatják a fogyasztásnak ezt az

emelkedését. Cukorból 30 százalékkal többet adunk most fogyasztásra, mint az előző év hasonló hónapjában. Tehát a tények azt bizonyítják, hogy a közszükségleti cikkek mennyisége egyre növekszik.

Persze ez a növekedés az ellenségnek vörös posztó. Ők azt szeretnék, ha hiányt szenvednénk ezekben a cikkekben, — és ha már a valóság ellent is mond nekik, megkísérlik a valóság tényeit ocsmány hazugságaikkal és rémhíreikkel elhomályosítani. És ne kerteljünk — mondjuk meg őszintén —, itt, nálunk, Szegeden, az utóbbi napokban érték el hazugságaikkal és rémhíreikkel némi sikert. Igaz, ma már jóval kevesebben hisznek nekik, mint másfél-két hónapja, de még mindig akadnak hiszékenyek. Mindazok ellenére, hogy az ellenség mostani rémhírei — ha egyáltalában itt lehet fokozatokat megállapítani — még butábbak és még átlátszóbbak, mint azelőtt. Tegnap délelőtt a „Petőfi-sugárút” 65. számú házban lévő népbolt előtt híre ment például, hogy a mezőhegyesi cukorgyárát rövidesen leszerelik és jó lesz, ha mindenki „beszerzi” az „inséges” időkre a cukrot. Az egyik kendergyári dolgozó, aki éppen az üzlet előtt állt ment el, ahol tárgyalták az ügyet, felhívta a közelben lévő rendőr figyelmét az esetre. Rövid idő múlva az üzlet előtt állók segítségével meg is találták a „hírhözöt”, aki már a temetőnél lévő népbolt előtt állt és ott suttogott az emberek fülebe.

De világos, hogy nemcsak ez a nyugatos katonatiszt felesége terjeszti a rémhíreket, hanem vannak még többen is. Biztosak vagyunk abban, hogy ezeket a zavarkeltőket a becsületes szegedi dolgozók segítségével idejében — és hatékonyan — leleplezi a hatóság, megakadályozza őket abban, hogy zavarkeltéssel, közellátásunk dezorganizálásának kísérletével ismét a dolgozók mindennapi szükségleteit veszélyeztessék.

„ROZSDA MARJA, NEM RAGYOG”...

A Roosevelt-tér 14. számú ház udvarában szanaszét heverő farakások között egy teherautó maradványán, az időjárás viszontagságától védtelenül, — egy traktor áll. A Kecskeméti Erdőgazdasági Egyesülés géptelepének szegedi kirendeltsége kapta meg javítás céljából. Már hetek óta áll az udvarban, de a kirendeltségen senkinek sem tűnik fel, hogy a sok esőtől a gép részelt vastag rozsdá borítja.

— Meg is javítanánk, — mondja Kerekes Károly elvtárs, a kirendeltség vezetője —, de még nem érkezett meg az anyagunk hozzá.

Arra a kérdésre azonban, hogy miért nem lehet legalább addig fedett helyre áttenni a gépet, újabb megdöbbentő válasz hangzik:

— Nincs helyünk. Különben is a műhely udvarában még több teherkocsi van fedél nélkül.

Az esős idő még mindig tart. A rozsdá mindinkább vastagodik. És a traktornak, — amelyre olyan nagy szükség lenne most a mélyszántás idején — az a sorsa, hogy addig az udvarban álljon, amíg a javításhoz hozzá nem kezdenek, ha csak az elvtársaknak eszébe nem jut, hogy keressenek valahol Szeged számtalan utcájában fedett helyet a javítandó gépeknek, vagy esetleg ponyvával terítsék le.

BACH-EMLEKESTET RENDEZETT A ZENEKONZERVÁTORIUM

Kétszáz évvel ezelőtt halt meg J. S. Bach, az emberiség egyik legnagyobb alkotó géniusza. A haladó emberiség világszerte nagy Bach-ünnepségeket rendezett ebben az évben. A Szovjetunióban, a népi demokráciákban, Kelet-Németországban Bach-kiállításokat rendeztek és ünnepi hangversenyeken emlékeztek meg a nagy német zeneszerzéről.

Szeged zenei szakemberei is bekapcsolódtak a Bach-évre, a közalkalmazottak kultúrbirozságának multikori Bach hangversenye után most a Zene Konzervatórium tanári karának közreműködésével a Muzsika NV rendezett igen szép és sikeres Bach-emlékestet a zeneiskola nagytermében.

Szatmári Géza bevezető előadásában Bach zenei jelentőségét, életművének haladó voltát méltatta. Az izléses műsor Bach zenei munkásságáról áttekintő képet adott. A közreműködő konzervatóriumi tanárok kivétel nélkül jól szerepeltek. A műsorból kiemelkedett Néway Ilonka erőteljes zongorajátéka (d-moll toc-

cata és fuga) és Zempléni Kornél eszű Bach tolmácsolása (b-dur capriccio). Szerdahelyi László (d-moll chaconne) virtuóz játéka nagy sikert aratott. A Höchtl Margit által kitűnően megszólaltatott g-moll fantázia méltó záradéka volt a színvonalas emlékestnek. (K. J.)

Szombaton: Dohányon vett kapitány

A Szegedi Nemzeti Színház nagy-sikerű darabjainak felújításai sorozatában harmadik előadását tartja meg most szombaton este fél 8 órai kezdettel. Ezalkalommal a „Dohányon vett kapitány” című szovjet nagyoperettet mutatják be bérletszünetben. A pénztár már megkezdte a jegyek árusítását. A színház bérlői bérletkártyájuk felmutatása ellenében bérleti áron válhatnak jegyet.

Villamosenergia-takarékossági mozgalmat kezdeményezett

a Szegedi Textilnagykereskedelmi Vállalat

Igen hasznos versenyt kezdeményezett a Szegedi Textilnagykereskedelmi Vállalat. A verseny jelzője: „Jobb munkát a jó kenyérért”. Célkitűzése pedig az, hogy a földművesvölgéket a lehető leg-
rövidebb idő alatt szolgálják ki. 12 textilnagykereskedelmi vállalat csatlakozott a versenyhez, melyet a kezdeményező szegediek nyertek meg, azaz, hogy a megrendelés időpontjától számított 7 óra alatt szállítják

az árut. Önköltséget is csökkentenek azaz, hogy az árut az eddigittől eltérően nem papírra, hanem zsákokba csomagolják.

A Szegedi Textilnagykereskedelmi Vállalat dolgozói Sztálin elvtárs kö-zelgő születésnapja tiszteletére munkafelajánlást tettek és villamosenergia-takarékoskodási versenyelvi-hen intéztek az ország valamennyi kereskedelmi vállalatához.